

KURIR

NOVO MESTO

Št. 15 Leto III.

15. januarja 1974

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Volitve v delavske svete TOZD

ČLANEK BERITE NA 2. STRANI!

Volitve v delavske svete TOZD

Centralni delavski svet je na 13. redni seji 23. novembra 1973 razpisal volitve v delavske svete temeljnih organizacij združenega dela.

Volitve so bile na vseh voliških 21. decembra 1973 od 6. ure zjutraj do 18. ure zvečer. Rezultati volitev so naslednji:

V delavski svet TOZD Tovarna avtomobilov so bili izvoljeni: Pirc Tone, Urbančič Franc, Hren Jože, Merkač Vera, Potočar Stane, Miklič Stane, Pakar Anica, Hren Alojz, Franko Anton, Brulc Viktor, Ribič Leopold, Urana Ivan, Andolšek Franc, Gregorčič Pavla, Gazvoda Jože, Gorjanc Jože, Krešević Stane, Kastelic Angela, Luzar Jože, Koračin Jože, Slak Metod, Dajčman Ciril, Kraševac Ivan, Šuštaršič Ivan, Videtič Jože, Burger Milan, Čulig Vjekoslav, Kukovec Milan, Grahek Drago, Krhin Boris, Jasnič Miro, Blažič Franc, Lah Albert, Prašnikar Tomo, Rom Anton, Vidovič Tomo, Berus Jože, Zorko Jože in Šapanja Milan.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen inž. Leopold Ribič.

V delavski svet TOZD Komerciala so bili izvoljeni: inž. Bačlija Miroslav, Črv Jelka, Erban Ivan, Foršek Mojca, Fric Marko, Gogič Simo, Gazvoda Alojz, Kušljan Stanko, Kebelj Ana, Mrvar Ignac, Metelko Franc, Negovanovič Čedomir, Osterman Jože, Pezdirc Ivan, Prijatelj Janez, Petrič Franc, Suhorepec Cvetka, Sadek Rudolf, Šmid Kristia, Verstovšek Marjana in Zrimšek Janez.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Janez Zrimšek.

V delavski svet TOZD Razvojni institut so bili izvoljeni naslednji člani: Al-Soufi inž. Adnan, Bradica Janko, Jenkole Jože, Lukšič inž. Stane, Muhič Alojz, Rozman inž. Franc, Staniša Janez, Šiško Jože, Vučer inž. Franjo, Vene Jože in Zupančič Alojz.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen dipl. inž. Stane Lukšič.

V delavski svet TOZD Tovarna prikolic Brežice so bili izvoljeni naslednji člani: Kolar Milan, Piltaver Franc, Požar Alojz, Gramc Jože, Vrečar Štefan, Šetinc Jože I, Ivanjšek Ivan, Godlar Ivan, Jurman Jože, Urek Franc, Levak Peter, Medved

Stanko, Arh Ivan, Šepetavc Viktor, Šumljaj Zvone, Tomšič Ivan in Stjepanovič Vera.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Milan Kolar.

V delavski svet TOZD Tovarna opreme Črnomoelj so bili izvoljeni naslednji člani: Starešinič Anton, Grebelj Stanko, Plut Matija, Vajs Anton, Žnidaršič Ivan, Butala Anton, Šuštaršič Jože, Lovrin Jože, Stopar Milan, Kozan Štefka, Vidmar Anton, Jakša Ivan, Kralj Alojz in Udovič Alojz.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Anton Butala.

V delavski svet TOZD Tovarna „Podgorje“ Šentjernej so bili izvoljeni naslednji člani: Dežman Ivan, Sluga Slavko, Duh Jože, Grgovič Janez, Vrhovišek Jože, Tomšič Polde, Barič Franc, Praznik Franc, Medle Martina, Verbič Ciril, Črne Janez, Kovačič Ivan, Zagorc Tone, Golob Alojz in Potočar Stanko.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Slavko Sluga.

V delavski svet TOZD Tovarna opreme Mirna so bili izvoljeni naslednji člani: Bevc Jože, Bartelj Franc, Borin Franc, Gracar Jože, Fink Avgust, Sladič

Branko, Zore Albin, Gačnik Peter, Dim Anton, Kodrič Ciril, Žibert Cilka, Bevc Dominik, Mole Aleksander, Kranjc Marija in Dim Kristan.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Ciril Kodrič.

V delavski svet TOZD Tovarna servisne opreme Beli Manastir so bili izvoljeni naslednji člani: Skeledžija Ivo, Bekić Mile, Blaguš Matija, Sekulić Vladimir, Šoškić Dušan, Jurinjak Mirko, Gajić Pero, Mamuzić Stipo, Šenenberger Janika, Mičić Vlado, Rajšić Dušan, Miglec Marko, Tahač Franjo, Časar Štefica in Cvejić Jovan.

Za predsednika delavskega sveta je bil izvoljen Matija Blaguš.

Centralni delavski svet je na seji 28. decembra 1973 zaradi novih tolmačenj razpisal volitve v delavski svet skupnih služb.

V volilno komisijo so bili imenovani: Šantelj Ivan, predsednik, Antončič Viktor, član, Jakše Nada, član; Jordan Ivanka, namestnik člana, Grivec Majda, namestnik člana, Marolt Lado, namestnik člana.

Volitve v delavski svet skupnih služb bodo 15. januarja 1974.

Iz vsega, kar je bilo že opravljenega, lahko rečemo, da smo

imeli močno politično aktivnost v podjetju. V novembru in decembru je bilo 5 zborov delovnih ljudi, tri seje centralnega delavskega sveta in 4 seje delegatov TOZD za izdelavo samoupravnega sporazuma.

Poleg navedene aktivnosti pa je pogosto zasedal tudi sekretariat OO ZK in IO SP podjetja. Na zasedanjih smo razpravljali o tem, kakšni bodo novi samoupravni odnosi in kakšna medsebojna razmerja bomo uredili v samoupravnem sporazumu o združevanju. V januarju in delno tudi v februarju nas čakajo naloge, ki so posledica ukrepov oziroma novih odnosov v našem samoupravnem sistemu.

Čakajo nas volitve članov komisij za medsebojna razmerja in članov komisij za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti. Januarja bomo vsi zaposleni v podjetju izvolili delegacije v OZD Industrije motornih vozil Novo mesto, ki šteje iz vsake TOZD 9 članov.

Delavski svet OZD šteje 63 članov in 27 namestnikov.

Mandatna doba članov delavskega sveta traja dve leti. Na prvi seji delavskega sveta bodo izvoljeni predsednik in podpredsednik ter določene komisije kot organi delavskega sveta.

Skozi Novo mesto je ob koncu leta potoval švedski turist s prvo prikolico IMV – Opatija.

Občni zbor sindikata na Mirni

Že dalj časa je na Mirni ustaljena praksa, da izvršni odbor sindikalne podružnice organizira ob zaključku leta sindikalni občni zbor.

Tak zbor je bil v soboto, 29. 12., ob 14. uri v prostorih kovinskega oddelka. Udeležil se ga je skoraj celoten kolektiv, saj je bilo prisotnih skupaj s povabljenimi 340 udeležencev. Vabilu se je odzval tudi predsednik občinske skupščine Trebnje Slavko Kržan in sekretar občinskega sindikata tov. Klemenčič. Vabljeni so bili tudi naši upokojenci. Upokojenci so se vabilu z veseljem odzvali, saj je to dokaz, da kolektiv ni pozabil nanje. Prejeli so tudi naš koledar in skromno darilo.

O delu sindikata je spregovoril predsednik IO Milan Konestabo. V svojem poročilu je opisal delo sindikalne podružnice. Naj navedemo le nekaj večjih akcij:

Organizirali smo dve krvodajalski akciji. Uspeh je bil velik, saj se je odzvalo preko 120 naših delavcev.

Organizirali smo praznovanje dneva žena, s pogostitvijo žena v Gabrovki.

Sindikata je organiziral že tradicionalni kolektivni izlet, katerega se je udeležilo 114 delavcev kolektiva. V programu je bil obisk partizanske bolnice „Franje“ v Cerknem, grobnice iz I. svetovne vojne v Kobaridu, obisk Vršiča in Kranjske gore.

Ob 30-letnici II. zasedanja AVNOJ, rojstnega dne na šo republike, je bila v sodelovanju z osnovno šolo Mirna organizirana v proizvodnih prostorih svečana proslava.

Naša športna ekipa je sodelovala na delavskih športnih igrah. Sodelovali smo v petih disciplinah in prejeli diplomu občinskega sindikalnega sveta. Prav tako smo sodelovali na športnih igrah v počastitev praznovanja krajevnega praznika.

V športu nismo dosegli kakšnih pomembnih rezultatov, toda pokazali smo voljo do športnega udejstvovanja, kar je najvažnejše.

Tudi na ostalih področjih je bil sindikat aktiven. Organiziral je nabavo ozimnice, nabavo premoga in nabavo raznih artiklov za splošno uporabo.

Prav tako je sindikat organiziral humano akcijo – zbiranje pomoči v kolektivu za našega delavca Antona Smoleta, ki mu je pogorelo gospodarsko poslo-

pje. Zbrali smo, 9.600,00 dinarjev.

OOS je kot družbeno-politična organizacija v precejšnji meri odigrala svojo vlogo, toda z doseženimi rezultati ne smemo biti zadovoljni. Tako je IO organiziral javno razpravo o krajevem samoprispevku, o ustanovitvi TOZD, o novi ustavi, o samoupravnem sporazumu in o kandidiranju v DS.

Ob koncu se je tov. Konestabo pohvalno izrazil o tesnem sodelovanju z vodstvom tovarne in OOK. Žal pa ne moremo biti zadovoljni z delom mladinske organizacije, ki sicer obstaja, toda ne dela. Kljub vsej pomoči, ki ji je bila nudena, je še vedno neaktivna.

Predsednik občinske skupščine tov. Kržan se je zahvalil za povabilo in spregovoril o težnjah vodstva občinske skupščine, da kolikor je v njihovi moči pomaga kolektivom. Pohvalno se je tudi izrazil o sedanjih odnosih med občinsko skupščino in našo tovarno. Sedaj, ko so mnoge nejasnosti glede proizvodnega programa in ostalih problemov razčiščene, bomo lahko dosegli še boljše rezultate.

O gospodarskem gibanju, predvsem pa o tovarni na Mirni je spregovoril upravnik inž. Maks Kurent, ki je prisotne seznanil s proizvodnim programom in z doseženimi proizvodnimi uspehi. Poudaril je, da ima

le v tako zastavljeni delitvi dela in organizaciji podjetja kot celoti Mirna svoje mesto in lepe

možnosti za prihodnost. O njegovem izvajanju bomo pisali več v prihodnji številki.

Vzdrževalec Mitja Berce in vajenec Dušan Kostanjevec popravljata stroj (Foto: Vene)

Strugar Mirko Gregorčič pri obdelavi ohišja ležajev za avtomobile

»Jugoslovanska« seja pri nas

Naše podjetje je že dve leti član strokovnega odbora za napredek varstva pri delu kovinsko-predelovalne industrije, ki deluje pri inštitutu za varnost v Zagrebu. V odbor je včlanjenih več delovnih organizacij kovinske industrije iz Jugoslavije, in sicer: Rade Končar, Zagreb; Jedinstvo, Zagreb; Unis, Sarajevo; Famos, Sarajevo; 14. oktobar, Kruševac; Prva petoletka, Trstenik; Utva, Pančevo; TAM, Maribor; Impol, Slovenska Bistrica in naše podjetje.

Namen odbora je izmenjava izkušenj iz varstva pri delu iz seznanjanje napredka na tem področju.

USTVARJALNI DELOVNI ČLOVEK

Novo ustavo SFRJ oblikujemo tako, da bo delavski razred Jugoslavije znal obdržati svojo državo v položaju podrejene sile svojega lastnega orožja in bo uveljavil samoupravljanje kot prevladujočo strukturo, kot vodeče načelo organizacije jugoslovanske družbe. Osnova političnega sistema, ki ga z osnutkom nove ustave oblikujemo, je ustvarjalni delovni človek in ne politična država!

Seje odbora so v organizacijah združenega dela, ki so članice odbora. Tako je bila seja tudi pri nas, in sicer 6. in 7. 12. 1973. Z ozirom na to, da je bila seja v času reorganizacije podjetij in sprememb zakonskih določil, je bila glavna tema naših razpravljanih mest in vloga službe varstva pri delu in organizacija vrstva pri delu v novi organizaciji. Ugotovljeno je, da je varstvo pri delu temeljna pravica delavca v organizaciji združenega dela. Zato bi bilo potrebno dolžnosti in pravice delavcev glede varstva pri delu urediti z republiško in zvezno ustavo. Odbor je menil, da je potrebno, da rešujemo problematiko varstva pri delu v vseh republikah enako. Odbor je poslal zahtevo odgovornim zveznim organom, naj predpišejo temeljne zahteve varstva pri delu z zveznim predpisom o varstvu pri delu.

V nadaljevanju seje je dipl. inž. Radovan Gačeša razložil moderno tehnologijo površinske zaščite s poudarkom na varstvu pri delu. Zatem so si udeleženci pod strokovnim vodstvom dveh vodij proizvodnje ogledali tudi naše proizvodne prostore in se zanimali za naš proizvodni program. Taka srečanja so zelo koristna, saj omogočajo izmenjavo mnenj o načinu izvajanja varstva pri delu v posameznih organizacijah združenega dela.

BRANKO KOŠIR

IMV vozila so postavili pred glavni vhod v hotel Albatros

Naši sanitejci v Cavtatu

Razen nas se je te velike manifestacije udeležilo preko 300 predstavnikov iz 85 zdravstvenih ustanov BiH.

Našo tovarno smo predstavili z vozilom IMV-1600 Super B Sanitet in vozilom IMV Renault-4, prirejenim za hišne obiske bolnikov. Vozila so bila postavljena na posebnem mestu

Od 14. do 18. novembra 1973 je bilo v Cavtatu III. posvetovanje zdravstvenih delovnih organizacij, na katerem smo na povabilo Skupnosti zdravstvenih delovnih organizacij Bosne in Hercegovine prisostvovali tudi mi.

— pred glavnim vhodom v hotel Albatros.

V izložbeni avli hotela smo imeli poslovni prostor, kjer smo se srečali z večjim številom predstavnikov zdravstvenih delovnih organizacij. Posebnega interesa za vozila IMV-1600 Super B Sanitet ni bilo, ker zadnje čase lastniki teh vozil niso zadovoljni z oskrbo z rezervnimi deli. Veliko večje zanimanje je vzbudilo vozilo IMV-Renault 4, prirejenim za hišne obiske bolnikov, ki bi ustrezal zdravstvu tudi za ekipe na terenu, s tem, da bi vozilo opremili z enim ležiščem.

Naša udeležba na tej razstavi je bila v vseh ozirih zelo koristna, ker smo se predstavili več kot dvema tretjinama vseh zdrav. del. organ. BiH. V prihodnje pričakujemo veliko kontakto preko Skupnosti zdravstvenih ustanov BiH.

FADIL SIJERČIĆ
poslovalnica IMV
Sarajevo

V IMV je zasedal strokovni odbor za napredek varstva pri delu jugoslovanske kovinsko-predelovalne industrije

IMV — KURIR izdaja delovna skupnost Industrije motornih vozil Novo mesto — Izhaja vsak mesec v 4200 izvodih — Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška cesta 18/20 — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Jože Splichal — Stavek, filmi in prelom ČZP DOLENJSKI LIST — Tisk: Tiskarna LJUDSKA PRAVICA Ljubljana

Možnosti prodaje v letu 1974

Sestavljeni prodajni program je terjal že v preteklosti ustrezno postopno vpeljavo organizacije, ki bi bila kos vsej problematiki, ki jo spremljajo zakoniti tržni pogoji, tržna stihija in objektivne težave. Konkurenca je bila izredno močna na tržišču avtomobilov. V mislih imamo dejstvo, da gredo kljub vsem omejitvam ali sproščenosti v naši državi avtomobili (osebni, tovorni in specialni) iz zapada ali vzhoda dobro v denar.

Menimo, da je kljub vsemu narejen velik napredek pri ocenjevanju potreb našega gospodarstva. V tem smislu prirejajo po potrebi posvetovanja v okvirih grupacije proizvajalcev cestnih gospodarskih vozil in znotraj samoupravnega mehanizma, t. j. v okvirih gospodarske zbornice. Dobro je, če ponovimo nekatere bistvene prvine, ki so doslej ovirale boljšo in enakomernjšo prodajo naših izdelkov:

1. Neurejena politika kreditiranja serijske opreme (dostavna vozila, servisna oprema, karavan

prikolice za kampe in karavanninge).

2. Kljub uredbi o potrošniških posojilih pogosto objektivno omejevanje kreditnih kvot.

3. Operativna nepovezanost in neuskkljenost poslovnih bank v državi.

4. Visoki prometni davki.

5. Odobritveni sistem cen itd.

Letos računamo na še težjo prodajo (ambiciozni plani domačih proizvajalcev, uvoz), t. j. na še večjo konkurenco in še večje omejitve v kreditiranju. Problemi pri oblikovanju prodajnih cen, vprašanja repromateriala in drugo bo enako močno, če ne še močneje vplivalo na prodajo izdelkov avtomobilskega in drugih programov. Znotraj TOZD bo nujno potrebno reorganizirati komercialno, na sodobnejših načelih povečati ekonomsko propagando, raziskavo trga ter se boriti za enotnejša načela pri oblikovanju prodajnih cen.

Celotna dejavnost naj bo usmerjena k še boljši zadovoljivosti potrošnika, vendar tako, da bo lahko živel proizvajalec, ki je tudi potrošnik. Prepričani smo, da je to možno doseči z zavzetostjo sedanjega kadra in z vpeljavo novega, prepotrebnege komercialnega kadra v prodajno službo.

MILAN MUŠET,
vodja marketing službe

Ena izmed novoletnih čestitk

Med novoletnimi čestitkami naših cenjenih kupcev so bile tudi takšne, ki so nas še posebej razveselile. Eno takih nam je poslal šofer popularnega KOMBIJA IMV-1600 SUPER B Božidar Jovanović, ki vozi pri ZAVODU ZA POLJOPRIVREDO v Zaječaru. Njegovo novoletno čestitko v celoti objavljamo.

Vozač sam Zavoda za poljoprivredno u Zaječaru i vozim putnički automobil marke „IMV“ tip Super 1600 i sa istim sam prešo 106.000 km. BEZ OPRAVKI i vozilo je još uvek u voznom stanju.

O prednjem se obaveštavate radi znanja da sam sa istim zadovoljan i da imate u svojoj evidenciji izdržljivost vaših vozila, a posebno radi toga što je ovo vozilo u našoj organizaciji udruženog rada u poljoprivredi

korišćeno kako na dobrim putevima, takodje i po lošim putevima i raznim terenima.

Godina proizvodnje vašeg vozila je 1971, broj šasije 28867, broj motora 16 EB-V-L-6596.

Na kraju drugarski vas pozdravljam i želim mnogo uspeha u daljoj proizvodnji vozila KOMBI kao što je moje.

24. decembar 1973. godine
Zaječar

S poštovanjem,
Jovanović Božidar, šofer

Vsi člani kolektiva smo resnično lahko veseli takšne čestitke, tov. Jovanoviću in tisočim drugih šoferjev, ki vozijo avtomobile naše proizvodnje, pa iskreno želimo srečno vožnjo v letu 1974.

Servisna služba IMV
BRANKO ŠVAJGER

»Dva vozača, malo jača«

Gotovo se še spominjate popularne TV serije „Kamiondžije“ ter njenih dveh junakov Paje in Jareta, ko sta nas s svojimi prigradami iz šoferskega življenja zabavala ob nedeljah zvečer. Zdaj seveda ne nameravamo pisati o tej oddaji, temveč bi radi napisali nekaj besed o zdravstveni ustanovi „Hitna pomoč“ Novi Sad in o njenih dveh voznikih, ki sta izmenjuje se za volanom našega „saniteta“ prevozila 280.000 km, ne da bi med tem opravila generalno popravilo motorja.

„Hitna pomoč“ Novi Sad je naš stari znanec, saj kupuje naša vozila, odkar smo začeli proizvajati vozilo „sanitet“. Ker to ni edino vozilo iz njihovega voznega parka, ki je prevozilo toliko km brez generalnega popravila, menimo, da ta njihov, kakor tudi naš uspeh, zasluži pohvalo na straneh našega „KURIRJA“.

Uspeh je toliko večji, ker hitrost in mesto zdravstvene intervencije narekuje tempo vožnje. Česte so vratolomne vožnje pa tudi vožnje po počasnih, prašnih in blatnih

ulicah predmestnih naselij in okoliških vasi.

Pri vzdrževanju svojega voznega parka (30 „sanitetov“) nimajo posebnih težav, zahvaljujoč uspešnemu šolanju mehanikov v šolskem centru IMV v Novem mestu, kjer so poleg znanja dobili tudi strokovna navodila za vzdrževanje vozil in nasvete servisnih inštruktorjev.

Vse to skupaj spet dokazuje, da pravilno in pravočasno vzdrževanje podaljšuje trajanje vozil. Posebno zanimivo je, da odkar poslovalnice IMV rešujejo reklamacije na svojem področju, se „Hitna pomoč“ ni še niti enkrat znašla na našem reklamacijskem formularju. Mislimo, da taki in podobni primeri zaslužijo simbolično nagrado (morda v obliki srebrne ali zlate značke). Zato bi si n. rali v naši propagandni službi omisliti tako obliko propagande, kajti zadovoljstvo kupca je najboljša oblika propagande.

Inž. MIROSLAV BAČLIJA
Poslovalnica
IMV Novi Sad

Pohvala za novosadska šoferja „saniteja“, ki sta brez generalnega popravila prevozila 280.000 km

Poškodbe pri delu v letu 1973

V letu 1973 se je v našem podjetju pripetilo 769 poškodb pri delu, ki so bile priznane kot nesreče pri delu. Od vseh poškodb pri delu se jih je pripetilo 133 na poti na delo in z dela.

Zaradi poškodb pri delu smo izgubili 11.581 delovnih dni, kar pomeni, da je bilo vsak dan 46 delavcev na bolniškem dopustu. Podatki, ki kažejo poškodbe pri delu po obratih, so naslednji:

TOZD	št. zap.	št. poškodb	na poti	št. izgub. del. dni	pogost.	resnost
N. mesto	2819	519	84	8018	18,4	1,4
Brežice	346	82	19	691	22,6	8,5
Šentjer.	113	24	3	413	21,2	17,2
Mirna	299	34	12	554	11,4	16,4
Črnomelj	317	65	12	994	20,4	15,3
Semič	91	16	1	326	17,6	20,3
Suhor	166	19	2	585	17,4	20,1
Skupaj	4159	769	133	11581	19,5	14,5

poti z dela in na delo kar 133, odnosno 17,2 odst. Poškodbe, ki se pripetijo na poti na delo in z dela so navadno dvomljive. Pri analizi poškodb smo ugotovili, da je precej takih, ki se pripetijo v petek popoldne ali v ponedeljek zjutraj, kar da slutiti, da so se te poškodbe pripetile doma, vendar so jih poškodovani prijavili kot nesrečo pri delu. Analiza take poškodbe je navadno nemogoča ali pa zelo težavna. Zaradi tega smo zahtevali od delavca, ki je prijavil tako poškodbo, da podpiše izjavo, kako je prišlo do poškodbe. V nekaj primerih se je izkazalo, da prijavitelj poškodbe ni mogel zagotoviti podpisa očividca poškodbe, kar pomeni, da se ta poškodba ni pripetila na poti na delo ali z dela. Z ozirom na to, da nismo mogli dobiti vseh podatkov iz dislociranih obratov, navajamo poškodbe pri delu po mesecih samo za centralne obrate Novo mesto.

Iz navedene tabele je razvidno število zaposlenih, število skupnih poškodb, število poškodb, ki so se pripetile na poti na delo in z dela, ter število izgubljenih delovnih dni. Zadnji dve koloni kažeta pogostnost in resnost poškodb. Pri analizi poškodb pri delu sta ta dva podatka zelo važna.

Pogostnost poškodb pomeni, koliko delavcev na 100 zaposlenih se je poškodovalo, odnosno koliko delavcev v odstotkih je doživelo nesrečo pri delu. Resnost poškodb pa nam pove povprečno izgubo delovnih dni za eno nezgodo. Ta podatek (14,5), kot je razvidno iz tabele, kaže, da so bile poškodbe, ki so se pripetile v podjetju, predvsem lažje narave. To so razni udari, urezi in podobno.

Zelo veliko je tudi število poškodb, ki so se pripetile na poti na delo in z dela, saj se jih je od 769 poškodb pripetilo na

	pogostnost		Indeks	Resnost		Indeks
	1972	1973	1972=100	1972	1973	1972=100
Novo mesto	15,2	18,4	1,20	16,2	15,4	0,96
Črnomelj	13,2	20,4	1,55	14,2	15,3	1,08
Semič	12,0	17,6	1,46	22,7	20,3	0,89
Brežice	22,4	22,6	1,06	11,2	8,5	0,76
Suhor	7,6	11,4	1,50	15,3	16,4	1,07
Šentjernejski	5,6	21,2	3,70	25,6	17,2	0,64
Skupaj:	14,7	19,5	1,33	17,4	14,5	0,84

Iz te tabele je razvidno, da se je pogostnost nesreč v letu 1973 povečala od leta 1972 za 33 odst. Vzroke za povečanje števila poškodb je iskati predvsem v tovarni „Podgorje“ Šentjernejski – zaradi povečanja števila zaposlenih in proizvodnje ter uvedbe povsem nove proizvodnje. V Novem mestu pa je predvsem iskati vzrok v fluktuaciji delovne sile, saj je v letu 1973 odšlo iz podjetja 578 delavcev, prišlo pa 657, neupoštevajoč vajece in delavce na priučitvi, ki so prav tako zaposleni v proizvodnji in udeleženi pri poškodbah. Podatek, da je prišlo v podjetje na novo 657 delavcev, pomeni, da smo

imeli v letu 1973 23 odst. novih delavcev, za katere pa je značilno, da se večkrat poškodujejo. Te poškodbe pa so ponavadi lažje narave, kar se vidi po zmanjšanju resnosti poškodb za okoli 18 odst.

Pri analizi vzrokov poškodb pri delu v centralnih obratih Novo mesto je ugotovljeno, da so se poškodbe pripetile zaradi naslednjih vzrokov:

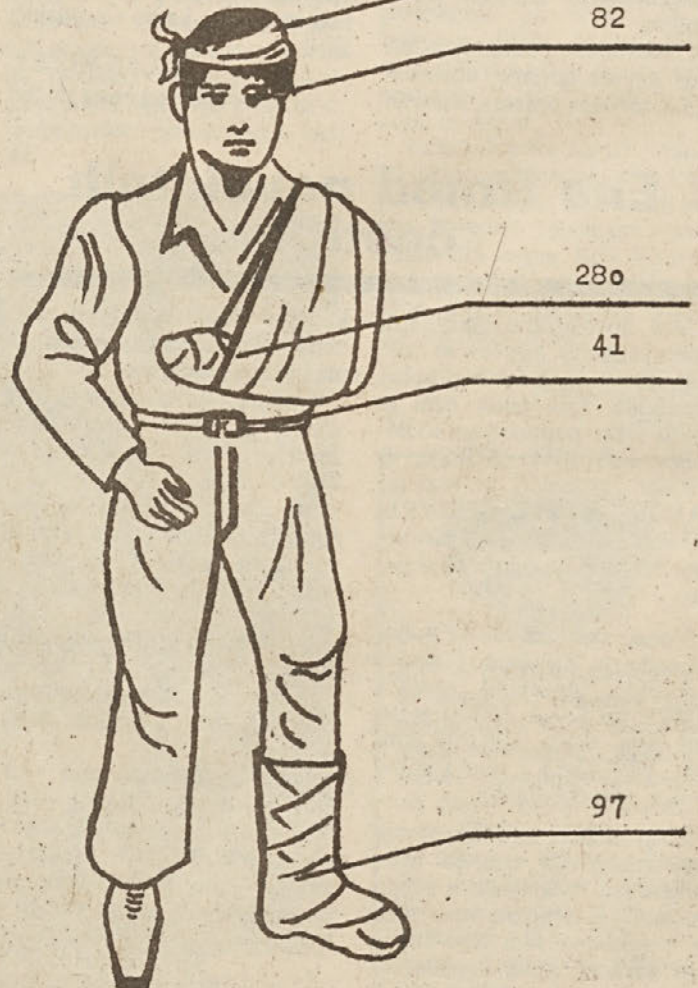
- neuporaba zaščitnih sredstev – 30 primerov
- nepoučenost – 18 primerov
- nepazljivost – 87 primerov

(nadaljevanje na 7. strani)

Mesec	šv. zap.	šv. nezgod	pot	izgub. del. dnevi
januar	2911	50	16	625
februar	3049	38	4	708
marec	2816	46	7	770
april	2787	40	6	660
maj	2750	40	7	723
junij	2749	45	8	630
julij	2793	44	7	688
avgust	2795	47	5	717
september	2785	35	8	566
oktober	2808	45	5	548
november	2809	43	4	628
december	2777	46	7	658
skupaj:	2819	519	84	8018

Iz priložene tabele vidimo, da je bilo gibanje poškodb pri delu po mesecih enakomerno, le v januarju ugotovimo veliko število poškodb na poti na delo in z dela, kar pa je pripisovati

zimi, poledici, težjemu premaganju poti itd. Primerjalna tabela pogostnosti in resnosti poškodb pri delu med letom 1972 in 1973 pa je naslednja:

Vaša kri rešuje življenja

Leto 1973 je za nami in prišel je čas bilanc. Marsikateri podatek nas bo presenetil, razveselil ali pa tudi pripravil da bomo začeli razmišljati.

Statistiki nam sporočajo, da je bilo v preteklem letu na naših cestah poškodovanih nad 10.000 ljudi. Koliko je bilo še drugih poškodb in nesreč pri delu na delovnih mestih ali v družini, ne vemo. Znano nam tudi ni, koliko je bilo operacij, porodov in drugih kirurških posegov. Pri vseh teh nesrečah in operacijah pa je bila potrebna kri – kri človeka.

Naši člani – krvodajalci so v preteklem letu 386-krat darovali kri. To je velika številka, posebno še, če upoštevamo naše delovne pogoje, ki čestokrat narekujejo nadurno delo, podaljšani delovni čas. Težko pogrešamo vsakega delavca, ki izostane z delovnega mesta. Naši krvodajalci so v preteklem letu pokazali humanost in plemenitost, ki se s priznanji in nagradami, ki jih daje delovna organizacija in tudi družbena skupnost, ne da poplačati.

Vsem krvodajalcem, članom kolektiva, ki so v preteklem letu darovali svojo kri, se sindikalna podružnica IMV Novo mesto in občinski odbor RK Novo mesto prisrčno zahvaljujeta in jim želita srečno in uspešno novo leto 1974.

V nadaljevanju sestava objavljamo imena krvodajalcev, ki so darovali kri, vendar jih do sedaj v našem glasilu še nismo objavili. Številke v oklepaju

povedo, kdikokrat je krvodajalec že daroval svojo kri.

**Sindikalna podružnica
IMV Novo mesto**

SEZNAM KRVODAJALCEV

V mesecu juliju 1973 so darovali kri naslednji člani našega kolektiva:

Mramor Jože (daroval kri že 2 x), Miklavčič Anton (20 x), Kolenc Janez (2 x), Božič Ivan (17 x), Fridl Srečko (17 x), Jarc Jože (6 x), Pavlin Alojz (2 x), Andrejčič Franc (18 x), Čarman Milan (2 x).

V avgustu 1973 so darovali kri: Pureber Ivan (daroval kri že 3 x), Krbanjevič Dušan (4 x), Pavlin Stefanija (7 x), Učman Terezija (9 x), Majetič Karlo (32 x), Hočevar Martin (4 x), Zupan Aleksander (41 x), Florjančič Jože (5 x), Modic Blaženka (1 x), Novak Alojz (7 x), Škrbec Jože (4 x), Košmrlj Jože (12 x), Burgar Milan (8 x), Poljanc Alojz (7 x), Adamčič Bogdan (9 x), Andoljšek Franc (5 x), Grčar Albin (11 x), Andoljšek Anton (7 x), Hrovat Jože (2 x), Jeralič Franc (3 x), Tomašič Silvester (1 x), Kirn Julijan (2 x), Turk Ivan (21 x), Prhne Justina (3 x), Junc Janez (10 x), Rajk Leopold (13 x), Nose Franc (7 x), Andrejčič Cvetka (1 x), Gazvoda Janez (21 x), Belko Jožefa (8 x), Drčar Alojz (23 x), Klobučar Stanko (9 x), Hren Marjan (2 x).

V septembru 1973 so darovali kri:

Meglič Rudi (daroval kri že 4 x), Lipovec Marjan (10 x), Zupančič Franc (12 x), Crnugelj Ivan (2 x), Barbič Ivan (6 x), Lobe Franc (1 x), Goričar Franc (4 x), Brulc Jože (26 x), Šašek Franc (14 x), Čyelbar Franc (3 x), Paskvalis Irena (2 x), Oberč Antonija (1 x), Muhič Alojz (6 x), Gazvoda Janez (5 x), Božič Ivan (15 x), Staniša Franc (9 x), Gazvoda Jože (5 x), Jenič Franc (4 x), Plantan Janez (11 x), Sodja Stane (1 x), Pavlič Franc (29 x), Dra-

gan Franc (6 x), Krštinc Boris (3 x), Mislaj Janez (29 x), Pristavec Andrej (4 x), Mikec Vinko (4 x), Može Anton (3 x), Junc Franc (4 x), Sivec Bogo (11 x), Tomažin Alojz (4 x), Šuštaršič Peter (9 x), Kovačič Slavko (2 x), Rifelj Emilij (2 x).

V oktobru so darovali kri:

Suštaršič Peter (daroval kri že 9 x), Kovačič Slavko (2 x), Rifelj Emilij (2 x), Matko Anton (1 x), Matko Mihaela (3 x), Kastrevc Jože (8 x), Kovačič Ivan (5 x), Lenart Jože (2 x), Drmaž Stane (3 x), Šafar Martin (19 x), Matko Slavko (2 x), Goršin Milan (5 x), Brulc Franc (17 x), Luzar Martin (7 x), Bašič Milan (2 x), Cimprič Jože (11 x), Krašovec Anton (12 x), Šiler Stanislav (2 x), Mramor Jože (9 x), Hren Alojz (5 x), Rojc Lucijan (10 x), Pavlič Milan (6 x), Kalin Ivan (2 x), Erjavec Martin (3 x), Novak Alojz (6 x), Miklavčič Anton (21 x), Lenčič Alojz (16 x), Mohar Anton (3 x), Rolih Franc (2 x), Pavlin Alojz (3 x), Bogolin Slavko (13 x), Konda Marjan (3 x), Ivanež Martin (3 x), Zupančič Karolina (8 x), Ponikvar Anton (9 x).

V novembru so darovali kri:

Bovhan Anton (daroval kri že 2 x), Potočar Martin (3 x), Povše Janez (7 x), Kirn Pavel (6 x), Fluher Jože (8 x), Majetič Karlo (33 x), Jerman Janez (5 x), Pužina Ljubo (1 x), Andrejčič Cvetka (2 x), Vidmar Viktor (1 x), Gričar Slavko (5 x), Rangus Anton (7 x), Novak Alojz (1 x), Franko Stanko (2 x), Šašek Franc (15 x), Mlakar Ivan (5 x), Malenšek Rudi (5 x), Sadek Fani (1 x), Jarc Jože (7 x), Može Martin (7 x), Kolenc Jože (13 x), Perla Jože (4 x), Kramarič Majda (6 x), Rožman Jože (8 x), Bajuk Nada (6 x), Čečelič Franc (10 x), Kozan Štefka (2 x), Popit Marija (1 x), Kavšek Janez (1 x), Pavlič Avgust (21 x), Učman Terezija (10 x), Meglič Rudi (5 x).

V decembru so darovali kri: Luzar Albin (daroval kri že 11 x), Čečelič Franc (22 x), Mlakar Anton (1 x), Drčar Alojz (25 x), Kos Damjan (5 x), Zalokar Pavla (2 x), Hočevar Antonija (4 x), Piskule Rudi (2 x), Lindič Rezika (4 x), Staniša Ivan (4 x), Jenkole Jože (6 x), Pavlin Stefanija (7 x), Rangus Franc (2 x), Lindič Alojz (2 x), Krnc Vida (8 x), Vene Franc (4 x), Teropšič Milan (4 x), Vraničar Stanko (9 x), Benc Alojz (5 x).

Važno je sodelovati

Že v prejšnji številki „Kurirja“ smo pisali o mladinskem kvizu „30 let socialistične Jugoslavije“, ki ga je organiziral mladinski aktiv tovarne „Tomoš“ iz Kopra. Tokrat pa bi radi poročali o rezultatih, oziroma o naši uvrstitvi.

Naše priprave na kviz so bile kratkotrajne, če upoštevamo, da smo morali dobrih 20 dni pred začetkom kviza najti dva nova kandidata, da sta zamenjala prej predvidena tekmovalca, ki sta že dalj časa preučevala gradivo, a sta bila vpoklicana v JLA. Tako smo nastopali s trojko, ki se je kljub kratkotrajnim pripravam dobro odrezala. To so bili Oto Jazbinšek iz planskega oddelka, ki je odgovarjal na vprašanja iz filmske tematike (Puljski festival), Vlado Kotar, tudi iz planskega oddelka, ki je odgovarjal na vprašanja iz športa (olimpijske igre od 1964 dalje), in Jože Rozman iz servisne službe, ki je odgovarjal na temo politika neuvršenih držav in politični sistem Jugoslavije.

Zasedli smo peto, predzadnje mesto, a kljub temu smo se zadovoljni vrnili iz Kopra, kajti zavedali smo se, da smo mi od vseh nastopajočih aktivov letos prvič na takšni prireditvi in da samo nekaj točk zaostanka za drugimi, ki že več let tekmujejo na kvizih, za nas ni poraz. Zmagali pa so domačini.

Tekmovalno trojko iz Novega mesta je spremljalo 40 mladink in mladincev, ki so navdu-

šeno navijali za naše fante. Vzdušje na sami prireditvi je bilo zelo prijetno, tudi organizacija je uspela. Mislim, da smo v Kopru ob tej prireditvi, ko se je srečalo okrog 300 mladih iz šestih aktivov Slovenije, svečano proslavili praznik republike, ki mu je bila prireditev namenjena.

Svoj prispevek smo dali tudi kulturnemu programu, in sicer z dvema dobrima popevkama, ki jih je predstavil naš odlični kitarist Jože Florjančič iz avtomobilske proizvodnje.

Kljub temu da smo tekmovalce, ki so dobili priznanje za peto mesto na kvizu, obdarili s knjižnimi nagradami, je prav, da se jim še enkrat zahvalimo za sodelovanje, hkrati pa izrazimo željo, da se takih in podobnih prireditev v bodoče udeležujemo pogosteje in v večjem številu.

Potovanje na kviz smo združili še s prijetnim izletom v Postojnsko jamo in v Lipico.

VIDA KERIN

Poškodbe pri delu

(nadaljevanje s 6. strani)

- neuporaba tehn. zaščite – 37 primerov
- tehnična pomanjkljivost – 74 primerov
- nepravilni delovni postopek – 55 primerov
- neustrezna delovna sredstva – 50 primerov
- urez z ostrimi robovi – 62 primerov
- neustrezna zaščitna sredstva – 22 primerov

Upoštevane so samo poškodbe, ki so se pripetile v podjetju.

SKLEP

Iz analize poškodb pri delu je mogoče videti, da predstavljajo

poškodbe pri delu resen problem ter velike ekonomske obremenitve za proizvodnjo, saj je zaradi poškodb povprečno 46 delavcev vsak dan odsotnih. To pa predstavlja že majhen obrat.

Potrebno bi bilo, da bi vletu 1974 posvetili več pozornosti poškodbam pri delu, predvsem spoštovanju zahtev varstva pri delu na delovnem mestu ter podduku o varnemu načinu dela na delovnem mestu, posebno za na novo sprejete delavce. Zavedati se moramo, da bo le varno in zdravo delo pripomoglo k večji storilnosti in boljšemu poslovnemu uspehu podjetja.

Služba varstva pri delu

Podpisan je sporazum o združitvi 8 TOZD

Ob navzočnosti predstavnikov političnih organizacij, občinskih skupščin, kjer imajo temeljne organizacije združenega dela našega podjetja svoje sedeže, ter predstavnikov političnih organizacij v podjetju, članov centralnega delavskega sveta in poslovnega odbora, je bila v petek, 28. decembra 1973, na Otočcu majhna slovesnost, na kateri smo podpisali samoupravni sporazum o združevanju TOZD v delovno organizacijo.

Predsednik CDS Tonček Šepec je v uvodni besedi med drugim dejal:

TOVARIŠI IN TOVARIŠICE!

Z današnjim dnevom, ko podpisujemo samoupravni sporazum o združevanju temeljnih organizacij združenega dela v OZD IMV Novo mesto, zaključujemo v našem podjetju prvo fazo uresničevanja ustavnih dopolnil.

Naša prizadevanja segajo dve leti nazaj, ko smo si zastavili prve organizacijske ukrepe za reorganizacijo podjetja oziroma delitev dela v smislu nove tehnološko-ekonomske zaokroženosti posameznih enot oziroma delov podjetja. Istočasno s tem smo začeli modernizacijo, ki zagotavlja pospešeni razvoj in daje jasno perspektivo vsem TOZD Industrije motornih vozil.

Na tej osnovi ter na podlagi vsestranskih ekonomskih analiz smo se odločili, da poiščemo takšno prehodno obliko nove organizacije podjetja v smislu ustavnih dopolnil, da postanejo temeljne organizacije združenega dela tisti deli podjetja, ki

predstavljajo dovolj zaokroženo gospodarsko celoto, kjer bomo zaposleni uresničevali temelj svojega samoupravnega položaja, to je: usklajevali in formirali dohodek in ga delili po rezultatih svojega dela.

Z javno razpravo, ki se je pričela že v maju, smo začeli v kolektivu oblikovati nove samoupravne odnose oziroma novo organizacijo podjetja. Celotno gradivo v zvezi z ustanavljanjem TOZD v našem podjetju pa je bilo objavljeno v glasilu „Kurir“, ki ga prejema vsak član kolektiva.

Dosežena stopnja razvoja nam je omogočila, da se v prvi fazi organiziramo v osem temeljnih organizacij združenega dela, s čimer je sedaj dana pravna podlaga za nadaljnji in pospešeni razvoj samoupravljanja v našem podjetju.

Naj še enkrat poudarim, da je to prva faza, ki je rezultat sedanje organiziranosti in sedanje delitve proizvodnega programa.

Gradimo nove proizvodne zmogljivosti, predvsem pa moderniziramo sedanje. Za to bomo potrebovali večje število pripravljalnih in proizvodnih oddelkov.

Zastavili smo konstrukcijske in tehnološke spremembe v proizvodnji prikolic v Novem mestu, kar ne bo imelo za posledico samo spremembe v organizaciji proizvodnje, temveč tudi ukinitve posameznih del in preusmeritve na drugo delo. Računamo, da bomo imeli ob dokončanju investicij in modernizacij vse možnosti za nadaljnje organizacijske spremembe, ki bodo v drugi fazi omogočile konstituiranje novih TOZD v okviru tovarne avtomobilov v Skupnost TOZD. Obrat Suhor bo s tem pridobil možnost, da se organizira kot temeljna organizacija združenega dela.

Organizacija podjetja z 8 temeljnimi organizacijami, ki se danes združujejo v OZD, je torej zasnova in ustreza doseženi stopnji. S pomočjo te organizi-

ranosti se odpirajo široke možnosti za neposredno uveljavljanje pobud in odgovornosti ter so solidna podlaga za razvoj samoupravljanja pri nas.

Samoupravni sporazum o združevanju TOZD v organizacijo združenega dela IMV Novo mesto predstavlja pomemben akt, s katerim smo se dogovorili, kako bomo v bodoče poslovali in kako bomo razreševali naše medsebojne odnose in razmerja.

Komisija za izdelavo samoupravnega sporazuma je po najboljši demokratični poti sprejela osnutek in ga dala v javno obravnavo med člane kolektiva. V več kot enomesečni javni obravnavi je bil osnutek dopolnjen z novimi predlogi, ki so jih podali člani kolektiva in strokovne službe.

Osnutek samoupravnega sporazuma je bil nato razmnožen v 4.300 izvodih in ga je prejel vsak član kolektiva. Ponovne obravnave na zborih delovnih ljudi so pokazale, da je sporazum, ki ga danes podpisujete, strokoven in temeljit, predvsem pa razumljiv.

Javnih razprav, ki so bile v celotnem kolektivu, se je udeležilo več kot 90 odstotkov zaposlenih, ki so se na 54 zborih delovnih ljudi odločili in sprejeli ta sporazum z vsemi dopolnitvami in spremembami.

Na koncu mi dovolite, da se v imenu centralnega delavskega sveta zahvalim vsem, ki so kakorkoli prispevali k strokovni izdelavi samoupravnega sporazuma, predvsem pa naj bodo čestitke namenjene vsem članom kolektiva, ki so aktivno sodelovali in s tem prispevali pomembni delež pri oblikovanju novih samoupravnih odnosov, ki temeljijo na določilih novih ustav.

Ugotovljen je sklep, da so zbori delavcev v vseh temeljnih organizacijah združenega dela sprejeli samoupravni sporazum o združevanju v organizacijo združenega dela INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL, Novo mesto, z več kot dvotretjinsko večino in za podpis sporazuma pooblastili predsednike DS in vršilce dolžnosti vodij TOZD.

TOVARNA AVTOMOBILOV
NOVO MESTO
ing. Ribič Leopold, predsednik
DS, ing. Pavle Valentič

TOVARNA OPREME ČRNO-MELJ
Butara Anton, predsednik DS,
Latemer Alojz

TOVARNA AVTOMOBILSKIH PRIKOLIC BREŽICE
Kolar Ivan, predsednik DS,
Roglič Ivan

TOVARNA PODGORJE ŠENTJERNEJ
Sluga Slavko, predsednik DS,
Gabrič Jože

TOVARNA OPREME MIRNA
Kodrič Ciril, predsednik DS,
Kurent Maks

TOVARNA SERVISNE OPREME BELI MANASTIR
Blagus Matija, predsednik DS,
Sondi Ivan

RAZVOJNI INŠTITUT NOVO MESTO
ing. Lukšič Stane, predsednik
DS, ing. Sever Martin

IMV KOMERCIALA NOVO MESTO
Zrimšek Janez, predsednik DS,
Ferkolj Ivo

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB
Brzić Alfonz, predsednik DS

(nadaljevanje na 10. strani)

ADRIA v Belgiji

AMBASSADE

DE LA

R. S. F. DE YOUGOSLAVIE
EN BELGIQUE

AVENUE EMILE DE MOT, 11
1050 BRUXELLES

Brisel, 24. oktobar 1973.

Drug

Ing. J. LEVIČNIK

Generalni direktor
INDUSTRIJE MOTORA

Novo Mesto

Dragi družo Levičnik,

Želio bih Ti javiti da su prikolicice iz Vašeg pogona u Deinze-u postali najvidnije prisutni jugoslovenski proizvodi na belgijskom tržištu. Ni danas ne možeš proći autoputevima Belgije i susednih zemalja, a da ne vidiš po nekoliko karavana s poznatom plavom trakom, a često se sreću i Vaša prodajna mjesta.

Čestitam na ovom značajnom uspjehu i želim dobre rezultate i nadalje.

Ako Vam možemo što pomoći, stojimo Vam uvijek na raspolaganju.

Sa drugarskim pozdravom,

Ambasador

R. Štajner
Rikard Štajner

N.B. Kopija dostavljena
Privrednoj komori
Jugoslavije.

Tako mnenje ima o nas jugoslovenski ambasador v Belgiji

**Podpisan
je
sporazum
o
združitvi
8 TOZD**

(nadaljevanje z 9. strani)

Predsednik CDS je nato pozval vse pooblašcene, naj podpišejo pomemben akt za delovno organizacijo.

Majhna slovesnost, ki ima velik pomen je bila tako zaključena. Na koncu je predsednik centralnega delavskega sveta izročil en primerek podpisanega samoupravnega sporazuma generalnemu direktorju Juriju Levičniku z željo, da ostane še naprej za „krmilom“ in vodi podjetje tako uspešno, kot doslej. Obenem se mu je zahvalil za trud in nesebičen napor, ki ga vlaga v izgradnjo podjetja.

V Kurirju smo že nekajkrat pisali o namenu, s katerim smo ustanovili naše belgijsko podjetje v Deinzeju, prav tako tudi o proizvodnem programu. In kako je podjetje IMV ADRIA CARAVAN N. V. BELGIUM poslovalo lani?

Podjetje je delalo izključno prikolicice ADRIA – JUNIOR in to vse tipe: 320, 380, 380 T, 450, 450 T in 500. Vse prikolicice so namenjene prodaji na zahodnem trgu – predvsem v Belgiji, Franciji in Nizozemski, se pravi v od Jugoslavije oddaljenih državah, do kamor bi imeli veliko prevoznih stroškov.

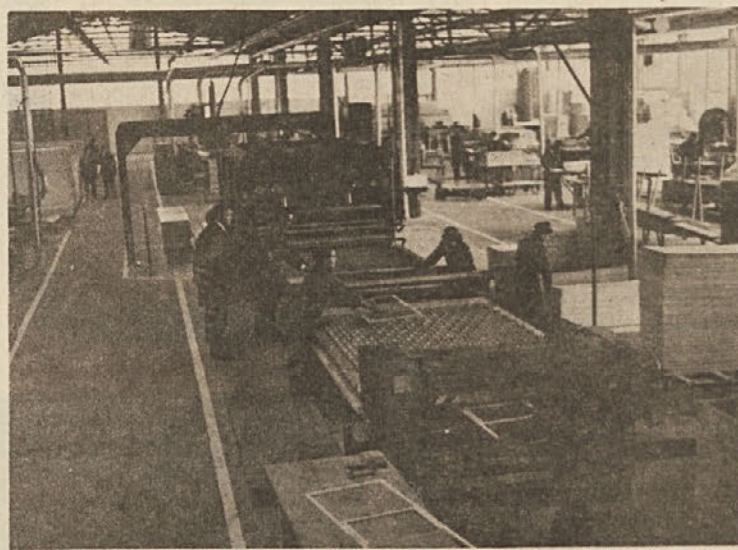
Lani smo v Deinzeju naredili 6.000 prikolic. Toliko jih pri nas ne bi mogli narediti, saj v Novem mestu nismo imeli takih zmogljivosti. Drugače povedano: belgijska tovarna nam je omogočila, da smo popolnoma izkoristili zmogljivosti proizvo-

dnje elementov prikolic in povečali izvoz.

Povečana proizvodnja elementov za prikolicice je ugodno vplivala na zmanjšanje stroškov proizvodnje, tako pa smo tudi uresničili namen in nalogo naše-ga podjetja v tujini.

V tem obdobju se je organizacija dela pa tudi priučitev delavcev v proizvodnji prikolic tako izpopolnila, da lahko upravičeno pričakujemo, da se bo proizvodni program letos povečal do 12.000 prikolic, kar bo še utrdilo dosežanje uspeha našega kolektiva.

Pazimo, da bo manj nesreč...

Vsi varčujemo z energijo!

Zadnje mesece vse bolj občutimo pomanjkanje električne energije, pa tudi drugih energetskih virov. Vzroki, ki so pripeljali do takšnega stanja, so nam znani, vprašanje je le, ali smo pripravljeni te težave pravilno razumeti in jih premostiti.

Že pogled po podjetju nas na vsakem koraku opozarja, kako nesmotno izkoriščamo energetske vire. Sedaj v zimskih mesecih, ko je poraba energije še večja, mora biti skrb in odgovornost vsakega še večja.

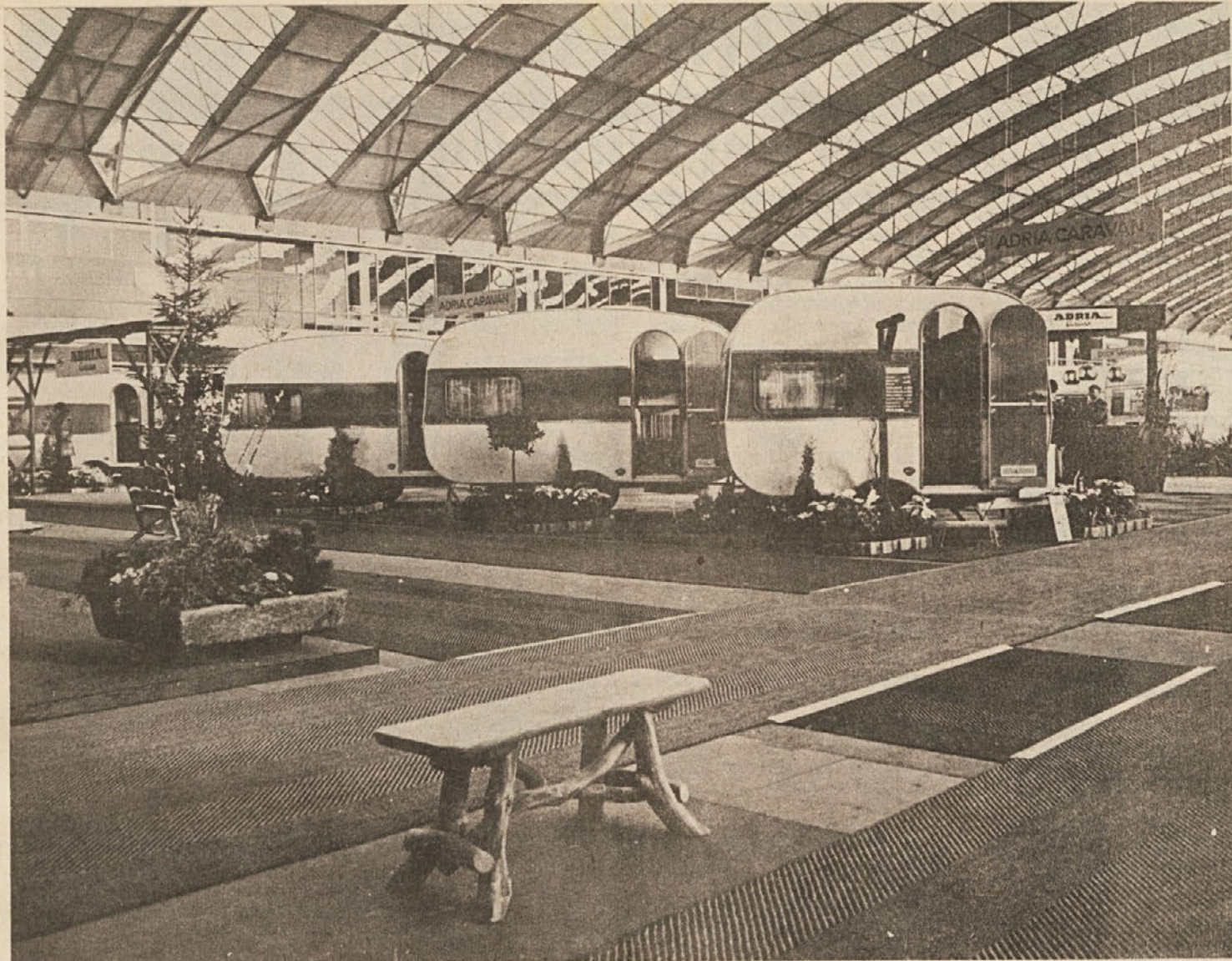
Poglejmo samo ogrevanje prostorov! Skozi odprta vrata v skoraj vseh proizvodnih prostorih uhajajo drago plačane kilokalorije. Pri tem pa razen neospodarnosti nastopijo še dodatne težave. Celotno ogrevalno omrežje je tako urejeno, da ima vsak prostor ob normalni porabi toplotne energije zadostno ogrevanje. Ob preveliki porabi v posameznih prostorih nastopi v drugih prostorih pomanjkanje toplote.

Najtežje je stanje pri električ-

ni energiji, kjer smo v celoti odvisni od zunanega dobavitelja. Pri preveliki porabi ostanemo brez električne energije.

Podobno je pri porabi drugih vrst energije oziroma energetskih virov. Zato naj bo naloga in odgovornost vseh, da s smotno uporabo energije ne delamo samo bolj ekonomične izdelke, ampak preprečimo težke energetske zagate.

Dipl. ing. STANISLAV TOMC

S sejma prikolic v Amsterdamu

RAI, sejem prikolic, mobilheimov in camping opreme, ki je bil v Amsterdamu od 13. do 19. 12. 1973, je eden največjih te vrste na Nizozemskem. Tudi letos, kot vsako leto, je bilo pravo tekmovanje v urejanju razstavnih prostorov posameznih razstavljalcev. Čudovito aranžirana notranjščina v prikolicah in mobilheimih dokazuje visoko stanovanjsko kulturo te dežele. Urejeni mali cvetlični vrtovi ob vsaki prikolicu potrjujejo, da je Nizozemska res dežela cvetja in da so cvetlice del tamkajšnjega življenja. Tudi naš razstveni prostor je bil urejen v tem slogu in je bil celo med najbolj urejenimi.

V takem okolju je prodaja prikolic prijetna in tudi uspe-

šna, kljub težavam, ki jih ima trenutno Nizozemska s pomanjkanjem pogonskega goriva. Letos so dobili vsi lastniki avtomobilov bencinske bone za 15 litrov bencina na teden, medtem ko so odpravili prepoved vožnje ob nedeljah.

Letošnja zimska sezona prodaje prikolic ni bila najboljša prav zaradi negotovosti glede preskrbe z bencinom. Sam sejem je dal spet življenje prodaji. Že na sejmu je bilo prodanih največ ADRIA prikolic. Ta

živahnost v prodaji se ohranja tudi po sejmu, kakor nam sporočajo iz naše prodajne organizacije v Holandiji.

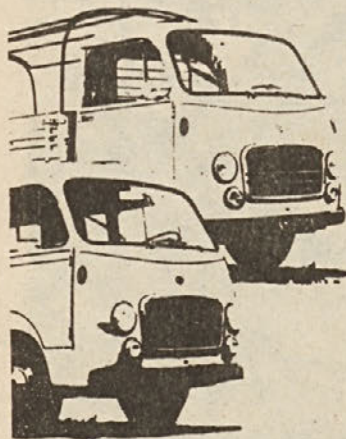
Omeniti pa moramo tudi težave, s katerimi se srečujemo na tem področju. Predvsem je to močna konkurenca domačih, angleških in nemških proizvajalcev, ki svoje zaloge prodajajo z velikimi rabati, tako da smo mi z našimi cenami komaj še konkurenčni. Naše prodajno geslo je: „kvaliteta in servis“, zato moramo tudi v proizvodnji posvetiti vso pozornost montaži prikolic, tako da bomo svoje obljube kupcem lahko izpolnili.

Razstava v Essnu

Oktobra lani so kot vsako leto zaplapolale sejemske zastave in zastave udeleženk mednarodne razstave prikolic v razstavišnih prostorih zahodnonemškega Essna v Porurju. Udeleženci so pedantnim Nemcem pokazali svoje izdelke,

več razlogov. Banke so omejile možnosti za posojila, zraven tega pa zahtevajo zelo visoke obresti. Ljudje so tudi zmanjšali nakupe zaradi nestabilne politične situacije. Kljub vsemu pa naš izvoz v primerjavi s konkurenco ni nazadoval, ker so nazadovali predvsem izdelovalci dražjih in večjih prikolic. Mnogi proizvajalci bodo morali zato poiskati nove možnosti, da bi prišli do kupcev.

Če v tem položaju ocenjujemo naše možnosti za prodajo na nemškem trgu, smemo sklepati, da bo naša prodaja v primerjavi z drugimi naraščala. Naši tipi prikolic so namreč konkurenčni tako po izvedbi kot po ceni. Zaradi tega lahko prodremo v širši krog kupcev. Še bolj pomembno pa je, da nismo odvisni le od nemškega trga, pač pa imamo enake možnosti tudi v drugih evropskih državah, ker imamo široko zasnovano prodajno organizacijo.

vendar pa so že površni obiskovalci lahko hitro ugotovili, da je bila razstava organizirana bolj skromno kot prejšnja leta.

Prodaja prikolic v Nemčiji je namreč lani nazadovala, in to iz

Glavni dobitnik - katrca

Zadnje čase smo priča številnim nagradnim igram različnih dnevnik in večernih časopisov, v katerih je glavna nagrada naša „katrca“.

Cilj teh nagradnih iger je jasen: zadržati stare in pridobiti nove bralce. Povečana naklada v tem času prinaša vsekakor tudi komercialni učinek. Vse to

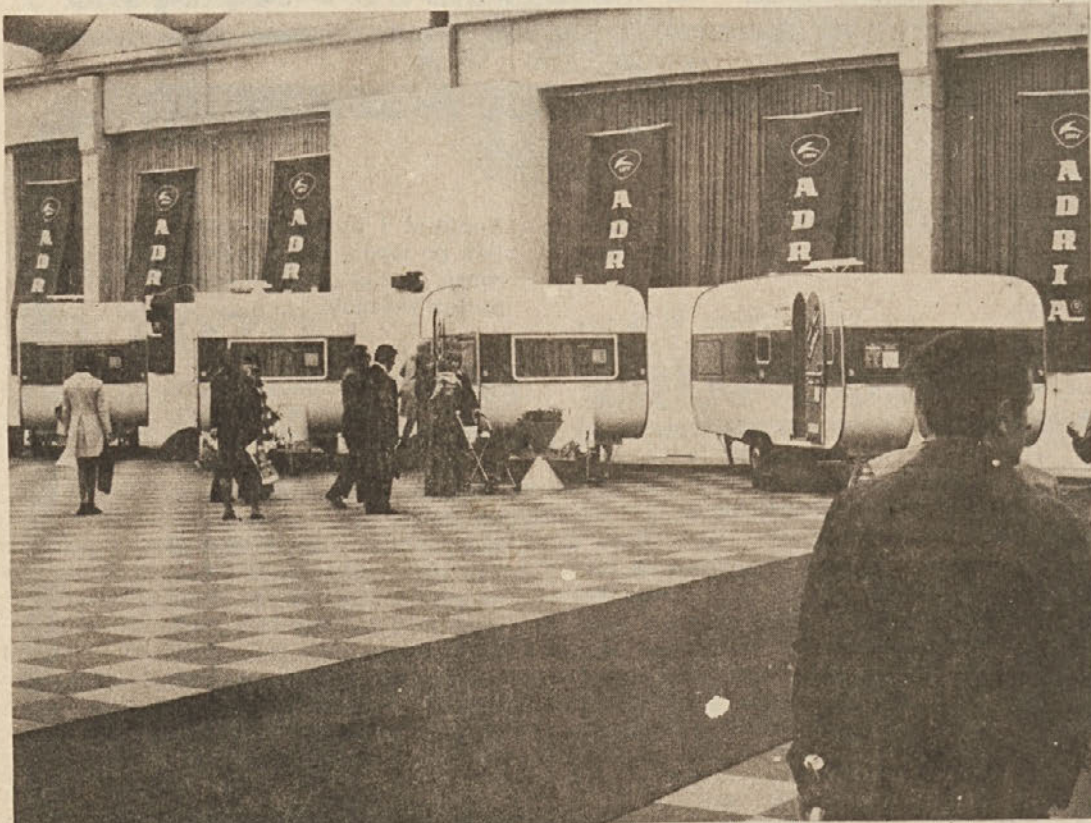
lahko izostane, če se ob izbira-
nju glavne nagrade ne bi ozirali
na želje in potrebe večine bral-
cev.

Poleg „VEČERNIH NOVOSTI“ in „POLITIKE EKSPRES“ se je tudi časopis „MAGYAR SZO“ (časopis z največjo naklado v Vojvodini) odločil za nagradno igro, v kateri je bil glavni dobitnik naš avtomobil „katrca“.

Po končani igri se je znašlo v bobnu več tisoč kuponov, toda sreča je bila naklonjena samo enemu dobitniku – srečnežu iz Sente, ki je avtomobil dobil v pravem trenutku. Njegova družina je celo brez strehe nad glavo in tako mu bo avto pomagal rešiti zagato.

Vozilo smo srečnemu dobitniku predali v prostorih poslovalnice IMV v Novem Sadu. Tako nas je doletela prijetna dolžnost, da sami predamo ključne vozila dobitniku. To pa je hkrati tudi priznanje IMV za dobro izbrani program, saj je od sredstev javnega obveščanja na nek način „katrca“ dobila priznanje kot najpopularnejše vozilo v Jugoslaviji.

Ing. MIROSLAV BAČLIJA
poslovalnica IMV
Novi Sad

Naše prikolicе na razstavi v Essnu

BELI MANASTIR

Od ruševin do temeljne organizacije

Tovarna servisne opreme Beli Manastir, kot se danes uradno imenuje obrat IMV v tem delu Hrvatske, se je rodila na ruševinah druge svetovne vojne. Za časa NOB je bila pod okupacijo Madžarov, zaradi česar je bila tik pred koncem vojne popolnoma minirana.

Naša prva naloga takoj po osvoboditvi je bila: očistiti tovarno vseh min. Od UNRE smo dobili težke traktorje; skupaj z drugim orodjem so se nahajali v skupnem kraju, ki smo ga okrstili za „strojno postajo“. Ko so začeli ustanavljati kmetijske zadruge, so bili vsi zbrani stroji dodeljeni zadrugam, strojna postaja pa je skrbela za njihova popravila. Dela pri tem seveda ni bilo za vse leto; da bi obdržali delavce, smo jim morali oskrbeti kako stalno delo.

Začeli smo s proizvodnjo naprav za sortiranje jajc, nato pa še z izdelavo strojev za štukaturo. To je trajalo le malo časa. Lotili smo se proizvodnje dvigal in naprav za mazanje strojev, kar proizvajamo delno še danes.

Leta 1962 je prišlo do večjih združevalnih akcij. Takrat so se vse kmetijske zadruge združile z Beljem, pa je tudi naših 250 delavcev moralo skleniti, da se pridružijo temu posestvu. Tudi tu smo skrbeli za popravila strojev, v prostem času pa spet izdelovali servisno opremo, vendar še malo širše kot prej. Leta 1968 in 1969 so bila spet težka za kmetijstvo; BELJE je takrat prišlo pod prisilno upravo. „Znebiti“ se je moralo dejavnosti, ki niso bile tesno združene s kmetijstvom, tako da je 234 naših delavcev moralo spet iskati nov „prostor pod soncem.“

Rodila se je zamisel, da bi bila za združitev najprimernejša IMV iz Novega mesta. Prvi razgovori o sodelovanju so stekli februarja 1970, avgusta tega leta pa smo sklenili: kmetijski remontni servis s sedežem v Belem Manastiru se 1. oktobra 1970 pripoji v sestav IMV kot njena TOVARNA SERVISNE OPREME.

Zdaj dela v tovarni 196 delavcev. Žal moramo pripomniti, da je 38 najboljših delavcev zapustilo kolektiv, ker so šli drugam za boljšimi dohodki kot smc jih jim mogli nuditi mi. V kolektivu delajo sindikalna ter mladinska organizacija in os-

novna organizacija Zveze komunistov. Kulturno-politično življenje se razvija predvsem izven vrst kolektiva, saj velik del naših delavcev stanuje po raznih krajih Baranje.

Delovni problemi nas najbolj pekljijo. Strojna oprema je zastarela in ne ustreza današnji stopnji proizvodnje. Vsi naši dosedanja „višji organi“ niso skrbeli, da bi se tudi mi razvijali in šli v korak s sodobno tehniko. Vsak je zahteval od nas

samo popravilo tujih strojev; s tem smo seveda ustvarjali tudi precejšnjo akumulacijo, ki pa se ni stekala nazaj v podjetje.

Težave nam povzročata tudi neustaljena proizvodnja in izbor

izdelkov; zato se dogaja, da imamo nekaterih proizvodov preveč, drugih spet premalo.

V podjetju upamo, da smo pri IMV potrkali na prava vrata. Že vidimo, da je novomeška tovarna sprejela nekaj ukrepov, pa tudi sedanja reorganizacija IMV ter samoupravni sporazum obetata, da bo jutri tudi pri nas boljše.

IVAN SONDI
direktor

Najvažnejše bo tesno povezovanje prek samoupravnih sporazumov

V Belem Manastiru smo obiskali tovariša Valenta Gorupa, podpredsednika občinske skupščine. Zanimalo nas je, kaj sodi o pomenu in nalogah tovarne servisne opreme v Belem Manastiru, ene izmed TOZD IMV. Pogovor z njim je potekel takole:

Kako gledate na tovarno servisne opreme v Vašem kraju?

— Da bi lahko na to odgovoril, je treba pogledati najprej na začetek njenega delovanja oz. obstoja. Nastala je s pripojitvijo remontnega servisa PIK „Belje“ k IMV Novo mesto. Za dosedanja razvoj tovarne je značilno premagovanje nekaterih vprašanj, značilnih za obrtniški način proizvodnje oz. za upeljavanje industrijskega načina dela. To obdobje ni bilo lahko; čeprav proces še ni zaključen, pa vendarle ugotavljamo korak naprej.

Kaj menite o združevanju in povezovanju Vašega podjetja z IMV v Novem mestu?

— Lahko trdim, da smo glede tega šli v sodelovanje s pravim poslovnim partnerjem, ki sodi po svoji velikosti in vrsto največjih podjetij v državi in ki gradi svoj razvoj na napredku tehnologije in sodobni organizaciji poslovanja. Do združenja je prišlo na podlagi obojestranskih interesov, zato smo prepričani, da uspehi ne bodo izostali! Tak način povezovanja pa hkrati tudi odpira naše področje drugim regijam. Oddaljenost zato ne bi smela biti ovira v našem nadaljnjem razvoju.

In kaj to pomeni za vaš kraj?

— Za naše področje sta delo in razvoj tega podjetja velikega pomena, tako glede uveljavitve

dela kot zavoljo možnosti za zaposljevanje novih delavcev. S tem bomo blažili nezaposlenost tega območja. V začetku 1974 pričakujem velik priliv delovne sile, ki je zdaj začasno zaposlena v tujini. Določeno število teh delavcev bi se prav gotovo rado zaposlilo v tej naši tovarni. Tako bi celotna IMV pomagala reševati tudi vprašanje brezposelnosti v naši okolici.

Naj še pripomnim, da bo družbeno-politična skupnost naša največjo podporo strokovnemu kolegiju IMV, da bi uresničil načrtane proizvodne programe.

Kaj menite, da bi bilo treba v prihodnjem letu predvsem urediti?

— Glede na dejstvo, da gre za skupne interese temeljne organizacije združenega dela Tovarne servisne opreme Beli Manastir in IMV Novo mesto, je v prihodnjem letu najvažnejše kar najtesnejše povezovanje prek samoupravnih sporazumov. Namen tega je prav gotovo predvsem uresničevanje določene politike razvoja. S čvrstim sodelovanjem in sprejemom industrijskega načina proizvodnje bo TOZD Tovarna servisne opreme ustvarjala večji dohodek, s tem pa tudi večje osebne dohodke svojih delavcev.

VALENT GORUP
podpredsednik občinske
skupščine Beli Manastir
(Po DOLENJSKEM LISTU)

BREŽICE: POSTALA JE TOVARNA

Štirinajsti november 1973 je za kolektiv IMV v Brežicah pomemben datum. To je dan, ko sta oba brežiška obrata zaživila kot samostojna temeljna organizacija združenega dela. V njej si bosta skupaj utirala pot v jutrišnji dan tovarna avtomobilskih prikolic in oddelek za proizvodnjo avtomobilске opreme. Obe enoti zaposlujeta (z 28 vajenci in skupino 16 delavcev na priučevanju) že 377 ljudi.

Rojstna letnica obrata IMV v Brežicah sega v leto 1962. Tedaj je začelo v njem 36 delavcev, danes, po preteku enajstih let, pa se je njihovo število podeseterilo. To pomeni rast, to pomeni moč in prodornost in zagotavlja življenjski obstoj nekaj sto ljudem. Za brežiško občino je taka tovarna pravi gigant. V njej utripa življenje, v njej se vzgaja prvi rod industrijskih delavcev, ki se zavedajo, kaj pomeni delo v tovarni za ljudi iz nerazvitega območja.

Od vsepovsod se stekajo poti zaposlenih v tovarno sredi polja, v tovarno, ki je pred dobrim desetletjem zrasla iz majhnega obrata. Delavci se vozijo iz okolice, iz Artiča, iz Dečnega sela, iz Globokega, iz Pišec in iz sosednje krške občine prav tako.

To je tovarna, ki so ji dobrodošle tudi ženske roke. Do njene otvoritve v minulem letu je obrat IMV v Brežicah zaposloval samo osem žensk, zdaj jih je že 78. V tovarni je vzorno urejen obrat družbene prehrane, pozimi je povsod toplo, svetlo, vse to pa vpliva na ugodno počutje pri delu.

KOLEKTIV Z „OKTOBRSKO NAGRADO“

Sicer pa za delavce Industrije motornih vozil pogosto slišimo pohvalne besede tudi zunaj tovarne. Nič jih ni bilo treba prositi za pomoč pri urejanju dvorane in odra v gasilskem domu DPD Svoboda bratov Milavcev. Rade volje so zavihali rokave in pri tem pozabili zaračunati vrednost prostovoljnega dela, ki so ga vložili v ureditev dvorane za kulturne prireditve prebivalstva krajevne skupnosti Brežice — okolica.

Na fante iz tovarne je ponosno tudi Avto-moto društvo Brežice. Veliko jih je včlanjenih vanj. Pa ne samo to. Tudi najboljši dirkač v motokrosu —

Petaci je IMV-jevec in še pet sodnikov zraven. Za mednarodno tekmovanje lani so fantje zastonj napravili startno rampo.

V Savudriji prav tako vedo zanje, odkar so Zvezi prijateljev mladine uredili prostor za letovanje otrok iz brežiške občine. Pred leti so celo brezplačno izdelovali in popravljali igrala za otroško igrišče.

Kolektiv IMV se že lep čas najbolje odziva krvodajalskim akcijam. Letos je na primer daló kri 110 delavcev. Ta čut za pomoč sočloveku v stiski je kolektivu pred dvema mesecema prinesel tudi oktobrsko nagrado, najvišje občinsko priznanje.

Ob nedavnih dogajanjih v Čilu so delavci te tovarne sklenili darovati enodnevni zaslužek za pomoč osvobodilnim gibanjem v svetu. Njihov prispevek za te namene je 190 tisoč din, lepa vsota, mnogim za zgled.

In če greste med športnike, se njihova beseda spet ustavi pri IMV. Do lanskega leta so bili člani te sindikalne organizacije trikrat prvaki na občinskih sindikalnih športnih igrah, trikrat zapored so osvojili pokal občine Brežice.

Vedno znova se torej lahko prepričamo, na kako različnih področjih se uveljavlja ta mladi kolektiv. Z njim računajo povsod, kajti podjetje ima zgledno sindikalno organizacijo in delavno Zvezo komunistov, ki delavcem na široko odpira vrata.

Dolgoletni član kolektiva Ludvik Metelko pripoveduje: „Ta tovarna je zrasla proti vsem pričakovanjem. V letu 1962 in tudi pozneje si nismo niti v sanjah predstavljali, da bo na tukajšnjih poljih zrasel takšen gigant. Govorim za razmere brežiške občine, kjer 377 delovnih mest ogromno pomeni. Medtem so se delovni pogoji izboljšali tudi v starem obratu. Tudi tu začetek ni bil lahek. Proizvodnja se ne vpelje kar čez noč, sicer pa vam bodo o tem kaj

več povedali drugi. Z rezultati še nismo zadovoljni, toda upoštevati moramo, da sprejemamo na delo nekvalificirane delavce, ki jih najprej priučujemo. Upam, da bomo plan izpolnili kljub težavam, ki nas spremljajo.“

Pa dajmo še besedo Ivanu Omerzju, vodji proizvodnje avtomobilskih prikolic, ki nam bo v nekaj stvkih predstavil proizvodnjo:

„V brežiški tovarni smo letos napravili 1850 avtomobilskih prikolic, vrednih 111 milijonov din. Izdelujemo velike touring prikolicе, vse za izvoz v zahodnoevropske države, v Zvezno republiko Nemčijo, v Francijo, Belgijo, Švico, Dansko, Holandijo in druge dežele. Za prihodnje leto planiramo že 5.000 prikolic v vrednosti 00 milijonov din oz. 30 milijard starih dinarjev. Razen tega bomo začeli povečevati proizvodne prostore in uredili bomo tudi okolje tovarne. Število zaposlenih bomo povečali. Računamo, da bomo sprejeli na delo še 50 ljudi.“

Visokokvalificirani mizar Stanko Medved iz Glogovega broda dela v tovarni od 2. decembra lani. Sodelavci hudomušno pravijo, da je prišel „na gotovo“, on pa meni drugače:

„Delo pri IMV sem nastopil, ko je bilo najtežje, ko je bilo vse novo, od ljudi naprej. Napredovali smo s težkimi mukami. Na srečo se je zdaj, po enem letu, marsikaj izboljšalo, proizvodnja je kolikor toliko utečena. Rad delam tukaj. Bli zu doma sem. Prej sem bil zaposlen v Celulozi. Zaslužil sem nekoliko bolje, zato pa sem zdaj bliže in še ponoči mi ni treba delati. Še vedno se ubadam s težavami, odvisni smo tudi od kooperantov in marsikaj bo treba izboljšati. Mladi delavci se privajajo in že kar dobro izpolnjujejo normo. V naši izmeni jih je trenutno tudi osem na priučevanju. Ko ste me že vprašali za novoletne želje, jih bom povedal. Rad bi, da bi čimbolje dosegli proizvodni plan, da bi se vsi zavedali svojega dela in da bi vsi, ki so odgovorni za proizvodnjo, kar najbolje opravili svojo dolžnost v dobro celotnega kolektiva in da bi imeli v Brežicah čimprej vzorno organizirano tovarno.“

In kaj pravi eden od veterenov obrata IMV Franc Piltaver iz Krške vasi?

„Pri IMV sem od 1962. leta, od vsega začetka. Tudi takrat je bil začetek težak. Imeli smo malo prostora in pozimi nas je zeblo. Tu je čisto nekaj drugega, proizvodnja teče v lepih prostorih. Tudi organizirana je bolje in zato zahtevnejša. Delo nam ni nič laže steklo kot pred enajstimi leti v starem obratu. Prihajali so novi ljudje, ki niso bili vajeni dela. V moji skupini so večinoma ženske. Delo je tukaj sorazmerno najbolje steklo. Če so težave, potem jih imamo z materialom — z lesom, ki je zaradi vremenskih sprememb popokal, se zvil itd. Ko stopamo v novo leto, želim, da bi naši delavci čim boljše izpolnjevali normo v svoje dobro in v prid celotnega kolektiva.“

(Po DOLENJSKEM LISTU)

SEMIČ DELAVNICA JE TOVARNA POSTALA

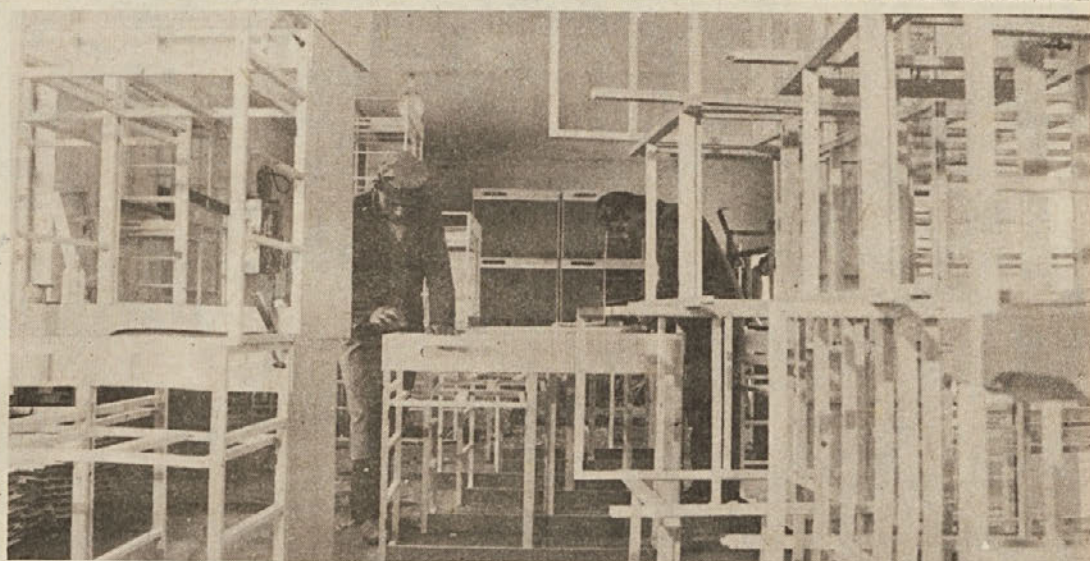
Pri vходу v Semič, to lepo belokranjsko mesto, stoji na levi strani ceste nekaj stavb, v njih pa marljivi Belokranjci delajo kot mravlje. Da, o semiškem obratu novomeške Industrije motornih vozil govorimo. Nastanek in razvoj tega obrata, ki je že skorajda cela tovarna, sta zelo pestra. O tem ter o pomenu obrata smo se pogovarjali z vodjo Cirilom Pustavrhom.

Leta 1952 je nastala tam, kjer je sedaj obrat IMV, majhna mizarska delavnica, v kateri je bilo zaposlenih sedem delavcev. Nihče si takrat niti v sanjah ni mogel predstavljati, da bo tu nekoč brnelo toliko strojev, da bodo stali ob njih tako spretni delavci in mojstri, ki bodo izdelali toliko opreme za avtomobilske prikolice in da bo v tej delavnici našlo vsakdanji kruh toliko domačinov.

„Ko smo se priključili „IMV“, nas je bilo zaposlenih 66. Sedaj pa nas je že skoraj sto. Trije nam še manjkajo, da bomo lahko rekli: sto ns je! To pa je že kar močan kolektiv,“ pripoveduje njegov vodja Ciril Pustavrh. „Ponosni smo, da je v našem kraju nastal tak obrat iz majhne mizarske delavnice. Odkar smo se priključili „IMV“, smo svoje prostore povečali za polovico.“

Ponosni pa niso le zaposleni v obratu „IMV“ v Semiču, tudi prebivalci kraja so ponosni, da v njihovem kraju izdelujejo opremo, ki jo potem vidijo in rabijo v prikolicah „IMV“ po vsem svetu. Še posebno pa je ta obrat za kraj pomemben zato, ker so v njem zaposleni največ moški. Znano pa je, da „nežni spol“ v Semiču laže najde zaposlitev, saj je tam tovarna „Iskrla“. Za moške roke pa, če bi ne bilo obrata „IMV“, v Semiču dela kar ne bi bilo dovolj. V obratu so zaposleni domačini, med njimi je le sedem žensk. Delo pa zaposlene tako priganja, da prav nič ne pogrešajo ženske družbe. Vsaj med delovnim časom ne.

V obratu v Semiču izdelujejo kuhinjske bloke in viseče omarice za prikolice.

In kaj delajo? Notranjo opremo za avtomobilske stanovalniške prikolice, viseče omarice in kuhinjske bloke. Obrat ima tudi svojo žago, kjer žagajo les, ki ga potrebujejo. Pravijo, da lahko izdelajo vsak dan za 110 prikolic notranje opreme, ki je v „njihovi domeni“. Če pa bo potrebno, bodo naredili še več. Volje in znanja za to delo jim ne manjka.

Semičani bodo po novem letu omenjenega obrata še bolj veseli. Skupaj s črnomaljskim obratom „IMV“ bo postal samostojna TOZD in se bo lahko še bolj kot doslej vključil v pomoč pri razvoju kraja. „Prvo pomoč“ pričakuje semiška krajevna skupnost že v začetku prihodnjega leta. Prvo, zadnje pa ne.

(Po DOLENJSKEM LISTU)

Ogled v romunski tovarni

Industrija motornih vozil razširja svojo proizvodnjo in prodajo vozil. Zahteve sodobne proizvodnje in tehnologije motornih vozil pa našo domačo tovarno-kot tudi druge tovarne v svetu-silijo k tesnejšemu sodelovanju z drugimi sorodnimi tovarnami.

Znano je, da naša tovarna že sodeluje z romunsko tovarno VPA iz Pitești. Ena od takšnih oblik sodelovanja je tudi prodaja vozil DACIA 1300.

Vsekakor pomeni veliko zaupanje podjetja delavcu, če lahko sodeluje s tujim partnerjem. Kot avtomehaničnik-kontrolor sem pregledoval vozila v oddelku končne montaže vozila za prodajo za jugoslovanski trg v tovarni avtomobilov, kjer izdelujejo DACIE 1300.

Šef servisa v Novem mestu tov. Čefarin je že prej prevzemal vozila v tej tovarni in je bil dobro seznanjen z načinom dela in potekom, tako da je bilo najino skupno delo že dokaj olajšano.

Pred začetkom dela v oddelku za prevzem vozil so naju romunski sodelavci seznanili s tovarno. Ogledala sva si posamezne oddelke v tovarni in potek montaže

avtomobilov, ki je zgrajen po modernih tehnoloških zamislih RENAULTA.

Tovarna avtomobilov zaposluje z obrati okoli 2400 ljudi in spada med velikane romunskega gospodarstva. V tovarni je zaposlenih mnogo mladih ljudi, saj se je tovarna pričela razvijati šele po letu 1950. Njen razmah je bil skokovit. Napredek, ki ga prinaša industrija avtomobilov, se kaže tudi na drugih področjih. Standard delavcev se izboljšuje, kar je bilo razbrati iz pogovora delavcev in šefov oddelkov ter drugih. Tudi mesto, ki je oddaljeno nekaj kilometrov od tovarne, dobiva moderne oblike. Prejšnja vas je postala mesto.

Delo pri prevzemanju vozil nama s tov. Čefarinom ni dopuščalo, da bi se podrobneje seznanila z delom v tovarni. Izdelki tovarne DACIA 1300 pa so nama zgovorno govorili o prizaidevnosti velikega kolektiva. O kvaliteti, na katero opozarja tudi parola, obešena v proizvodni dvorani, pa sva se kot tujca lahko prepričala, da to ni samo parola, ampak tudi načelo, ki se ga trdno držijo – z delom.

PETER LEVIČAR

Tretje, tradicionalno smučarsko prvenstvo avtomobilске industrije bo v začetku februarja v Dolenjskih Toplicah.

Ze več let se člani našega kolektiva aktivno udeležujejo smučarskih sindikalnih tekem v občinskem in v republiškem merilu. V tem obdobju smo dosegli nekaj izvrstnih rezultatov, čeprav je v kolektivu sorazmerno malo smučarjev.

Tako smo v preteklih sezonah na občinskih sindikalnih tekmovanjih, v okviru delavskih športnih iger večkrat osvajali prva in druga mesta med ekipami, pa tudi med posamezniki smo imeli nekajkrat občinske prvake v veleslalomu. Glede na te rezultate sta bila lansko leto dva člana našega kolektiva v izbrani ekipi občine Novo mesto, ki je sodelovala na I. republiškem prvenstvu sindikatov v Kranjski gori.

Smučarji v akciji

V letu 1972 je športno-rekreacijska komisija iz mariborske TAM razpisala I. smučarsko tekmovanje delavcev avtomobilске industrije Slovenije na Pohorju. Tega srečanja se je udeležilo tudi skromno zastopstvo iz IMV in doseglo med ekipami tretje mesto med moškimi do 35 let in med posamezniki eno prvo, eno drugo in eno četrto mesto.

Na drugem srečanju avtomobilistov, ki ga je priredil ljubljanski SATURNUS, smo med posamezniki osvojili eno drugo in eno četrto mesto. Glede na uspehe, ki smo jih dosegli in upoštevaje sloves naše tovarne, so nam zaupali organizacijo III. že tradicionalnega smučarskega

prvenstva avtomobilске industrije Slovenije.

Zaradi tega smo se organizacije tekmovanja lotili resno. Zaradi obsega in pomembnosti dela že dalj časa deluje organizacijski odbor, ki je izdelal program poteka srečanja in tekmovanja. V petek, 8. 2. 1974, bo v Dol. Toplicah sestanek vseh vodij ekip in žrebanje štartnih števil za sobotni veleslalom. V soboto ob 15. uri bo kosilo za vse nastopajoče in slavnostna razglasitev rezultatov s podelitvijo pokalov in priznanj v Dol. Toplicah.

Organizacijski odbor je že razposlal vabila za udeležbo vsem podjetjem, ki delajo za avtomobilsko industrijo. Pričakujemo prijave in obisk 100-150 članov delovnih

organizacij iz vse Slovenije in upamo, da bomo dobri gostitelji in da bodo gostje odnesli veliko lepih vtisov z naše Dolenjske. Ker v našem podjetju nimamo ustreznih strokovnjakov za izvedbo tekme v veleslalomu, smo zaupali organizacijo prizadevnim članom smučarskega društva ROG iz Novega mesta.

Razpis tekmovanja in vabila smo poslali tudi vsem sindikalnim podružnicam naših TOZD, od katerih pričakujemo prijave. Vse druge člane IMV, ki ne bodo aktivno udeleženi na tekmovanju, pa vabimo, naj si v čim večjem številu ogledajo prireditve in spodbujajo svoje predstavnike pri športnemu boju.

Tekmovanje bo v soboto, 9. 2. 1974, ob 10.30 v zimskem središču Dolenjske, v ČRMOŠNJICAH.

JOŽE TURK

